

Sygn. akt XVII AmE 131/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Wioleta Donoch

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **A. K. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...)** w Z.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powódki od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 12 lipca 2016 r., Nr (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od powódki A. K. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) w Z. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 1.440 zł (tysiąc czterysta czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 131/16

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 12 lipca 2016 r., Nr (...), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12, art. 56 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 56 ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 z późn. zm.), w zw. z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 23), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia przedsiębiorcy: Pani A. K. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: A. K. PPHU (...) w (...), (...)-(...) B., kary pieniężnej w związku z naruszeniem warunków: przedmiotu i zakresu działalności, 2.2.3. i 2.4.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 grudnia 2013 r. Nr (...) (z późn. zm.) orzekł:

1. że przedsiębiorca: Pani A. K. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą: A. K. PPHU (...) w (...), (...)-(...) B., posiadająca numer identyfikacji podatkowej (NIP): NIP: (...), naruszyła warunki koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 grudnia 2013 r. Nr (...) (z późn. zm.) w ten sposób, że:

- prowadziła działalność koncesjonowaną niezgodnie z przedmiotem i zakresem udzielonej ww. koncesji, tj. prowadziła obrót gazem płynnym oraz obrót paliwami ciekłymi na stacji paliw zlokalizowanej w (...), (...)-(...) B.,

- wprowadziła do obrotu olej napędowy o jakości niezgodnej z wymogami zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680)
- nie zawiadomiła Prezesa URE o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej ww. koncesją, tj. rozszerzeniu przedmiotu zakresu działalności o gaz płynny oraz sprzedaż paliw na stacji paliw zlokalizowanej w (...), (...)-(...) B..

2. za działania opisane w pkt. 1 wymierzam przedsiębiorcy: Pani A. K. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: A. K. (...)w (...), (...)-(...) B., posiadającej numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), karę pieniężną w wysokości 38.418 zł (słownie: trzydzieści osiem tysięcy czterysta osiemnaście złotych).

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła A. K., wnosząc o jej uchylenie. Odwołująca zarzuciła naruszenie art. 32 Kodeksu Postępowania Administracyjnego w związku z art. 40 § 2 Kodeksu Postępowania Administracyjnego - poprzez nie doręczenie przedmiotowej decyzji - pełnomocnikowi ustanowionemu w sprawie.

Odwołująca stwierdziła, że trudno uznać doręczenie przedmiotowej decyzji za skuteczne, skoro kieruje się ją na adres kancelarii bezpośrednio wskazując stronę A. K., przy jednoczesnym wskazaniu adresata - umocowanego pełnomocnika - ale w B. jako (...). Pominiecie przez organ administracji pełnomocnika strony jest, w jej ocenie, równoznaczne z pominięciem strony w postępowaniu administracyjnym, a doręczenie pisma tylko stronie, która ustanowił pełnomocnika jest bezskuteczne.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany wskazał, że powódka nie zakwestionowała okoliczności sprawy i nie odniosła się do jej meritum, podnosząc jedynie zarzut naruszenia przepisów postępowania administracyjnego dotyczących doręczenia. Jak wskazał, przedmiotowa decyzja została doręczona pełnomocnikowi powoda w dniu 15 lipca 2016 r. W toku postępowania administracyjnego powód ustanowił dwóch pełnomocników, J. K. i M. M. - odpowiednio pełnomocnictwa z dnia 16 listopada 2015 r. (karta 133) oraz bez daty dostarczone do organu w dniu 16 grudnia 2015 r. (karta 139,140) wraz z opłatami skarbowymi (karta 145). Decyzję wysłano do M. M. - jednego z pełnomocników powoda, zatem zarzut stawiany przez powoda jest bezpodstawny.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 17 grudnia 2013 r. Nr (...) (z późn. zm.) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki udzielił koncesji na obrót paliwami ciekłymi przedsiębiorcy - A. K. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: A. K. PPHU (...) w (...), (...)-(...) B., na okres od 18 grudnia 2013 r. do 31 grudnia 2030 r. /**k. 2, k. , koszulka przed k nr 1 akt adm./**

Izba Celna poinformowała pismem z 30 kwietnia 2015 r. Prezesa URE o naruszeniach warunków koncesyjnych przez Panią A. K. (PPHU (...)) - protokół kontroli z dnia 11 marca 2015 r. i 24 kwietnia 2015 r. na stacji paliw w (...), (...)-(...) B., należącej do Pani A. K..

Z protokołu kontroli z 11 marca 2015 r. i 24 kwietnia 2015 r. wynika, że Koncesjonariusz na ww. stacji prowadził sprzedaż następujących paliw ciekłych: LPG, PB 95, ON. Zgodnie z przedmiotem i zakresem posiadanej koncesji działalność Koncesjonariusza polega na obrocie wyłącznie olejem napędowym i benzynami silnikowymi innymi niż benzyny lotnicze przy wykorzystaniu środków transportu. Zatem Koncesjonariusz nie posiada koncesji zarówno na obrót gazem płynnym, jak i na sprzedaż paliw na stacji paliw zlokalizowanej w (...), (...)-(...) B.. O rozszerzeniu działalności koncesjonowanej o sprzedaż dodatkowego rodzaju paliwa - gazu płynnego - oraz o sprzedaży paliw na stacji paliw Koncesjonariusz nie poinformowała Prezesa URE. /**k. 7-8v, k. 5-6, k. 12-14 akt adm./**

W toku kontroli dokonano pobrania próby oleju napędowego poprzez odmierzacz paliwa (dystrybutor 3) ze zbiornika nr 4. Pobraną próbę poddano badaniom laboratoryjnym. Pobraną próbę przekazano do akredytowanego laboratorium badawczego celem zbadania zgodności w zakresie jakości paliwa z przepisami rozporządzenia jakościowego. Pobrane próbki przekazano do badania do Wydziału Laboratorium (...), Terminal Samochodowy w K., (...)-(...) T.. Na okoliczność pobrania próbek sporządzono protokół pobrania próby (Nr (...)). **/k. 9, k. 10 akt adm./**

Wydział Laboratorium (...), Terminal Samochodowy w K. sporządził badania laboratoryjne paliwa (Sprawozdanie z badań nr (...) z dnia 16 kwietnia 2015 r.) i stwierdzono, że olej napędowy nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu jakościowym „ze względu na temperaturę destylacji przy 95 %”. **/k. 10-11 akt adm./**

W związku tym, pismem z dnia 2 czerwca 2015 r. Nr (...) zawiadomiono Koncesjonariusza o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z naruszeniem warunków: przedmiotu i zakresu działalności, 2.2.3. i 2.4.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 17 grudnia 2013 r., Nr (...) (z późn. zm.). **/k. 16-17 akt adm./**

W związku z brakiem reakcji oraz stwierdzonym, rażącym naruszeniem warunków koncesyjnych, pismem z dnia 6 listopada 2015 r. Nr (...) zawiadomiono Koncesjonariusza o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie cofnięcia koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 17 grudnia 2013 r. Nr (...) przedsiębiorcy - A. K. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: A. K. PPHU (...) z siedzibą w (...), (...)-(...) B., w związku z rażącym naruszeniem warunków określonych w ww. koncesji polegającym na:

- a) prowadzeniu działalności koncesjonowanej niezgodnie z przedmiotem i zakresem udzielonej ww. koncesji, tj. prowadzenie obrotu gazem płynnym oraz obrotu paliwami ciekłymi na stacji paliw zlokalizowanej w (...), (...)-(...) B.
- b) naruszeniu warunku 2.2.3. koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu oleju napędowego o jakości niezgodnej z wymogami zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., po. 1680).
- c) Naruszeniu warunku 2.4.1. koncesji poprzez niezawiadomienie Prezesa URE o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej ww. koncesją, tj. rozszerzeniu przedmiotu i zakresu działalności o gaz płynny oraz sprzedaż paliw na stacji paliw zlokalizowanej w (...), (...)-(...) B.. **/k. 130-131v akt adm./**

Po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie cofnięcia koncesji na obrót paliwami ciekłymi, Koncesjonariusz ustanowił dwóch Pełnomocników i podjął działania w ramach postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Koncesjonariusz oświadczył, że wypowiedział umowę dzierżawy stacji paliw, po wezwaniu złożył ww. wypowiedzenie i umowę dzierżawy. Oświadczył również, że obrót gazem płynnym nie przekroczył równowartości 10 000 euro, jednak nie złożył dokumentów potwierdzających oświadczenie. Złożył wyłącznie rejestr zakupów. Koncesjonariusz wskazał również, że „paliwo kontrolowane w naszej firmie było mieszaniną paliw zakupionych w dniach 10 i 11 marca br. w ilościach po 1000 / każda i odebrane bezpośrednio ze stacji paliw sprzedającego z dystrybutora obsługującego także klientów detalicznych nie wykonaliśmy badania laboratoryjnego we własnym zakresie będąc w pełnym przekonaniu iż zakupione paliwo spełnia -wszystkie normy". Dodatkowo Koncesjonariusz wskazał, że „nie otrzymał do faktury atestu oleju napędowego”, które było przedmiotem kontroli. **/k. 133, k. 140, k. 142, k. 143, k. 144, k. 148 akt adm./**

Koncesjonariusz wystąpił jednocześnie z wnioskiem o zawieszenie postępowania w sprawie cofnięcia koncesji. Postanowieniem z dnia 20 listopada 2015 r. Nr (...) odmówiono zawieszenia postępowania, a równocześnie ostatecznie wezwano Koncesjonariusza do złożenia odpowiedzi na wezwanie w zakresie prowadzonego postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Koncesjonariusz wniósł zażalenie na postanowienie, co formalnie wstrzymało postępowanie w sprawie cofnięcia koncesji. **/okoliczność niesporna/**

Po złożeniu ww. oświadczeń, dokumentów i zażalenia na postanowienie, Koncesjonariusz i jego Pełnomocnicy ponownie przestali reagować na pisma organu. Prezes URE trzykrotnie wzywał Pełnomocników do złożenia

stosownych dokumentów i wyjaśnień, w tym dodatkowo dokumentów potwierdzających przychody i dochody Koncesjonariusza osiągnięte w 2015 r. z prowadzonej działalności gospodarczej (co wynikało z konieczności zbadania możliwości finansowych w poprzednim roku podatkowym, tj. 2015, bowiem w toku postępowania zakończył się rok podatkowy 2015). Pełnomocnicy Koncesjonariusza, pomimo trzech wezwań, nie złożyli żadnych dokumentów i wyjaśnień - nie zareagowali na żadne z wezwań. **/okoliczność niesporna/**

Pismem z 2 czerwca 2016 r. (...) Koncesjonariusz został powiadomiony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Jednocześnie Koncesjonariusz został poinformowany, iż może w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, zapoznać się z materiałem dowodowym zebrany w ramach przedmiotowego postępowania i złożyć ewentualne dodatkowe uwagi i wyjaśnienia. Pismo powyższe zostało prawidłowo doręczone do Pełnomocnika Koncesjonariusza - Pana M. M. - w dniu 10 czerwca 2016 r. pomimo upływu wyznaczonego terminu Koncesjonariusz nie skorzystał z przysługującego mu prawa. Koncesjonariusz nie złożył również żadnych dodatkowych uwag i wyjaśnień. **/k. 231 akt adm./**

Prezes URE wydał zaskarżoną decyzję, która została doręczona pełnomocnikowi powódki - M. M. w dniu 15 lipca 2016 r. **/k. 236 akt adm./**

Przychód Koncesjonariusza w 2014 r. z prowadzenia działalności gospodarczej ogółem wyniósł (...) zł, natomiast z działalności koncesjonowanej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi wyniósł (...) zł. Dochód Koncesjonariusza w 2014 r. z działalności gospodarczej ogółem wyniósł (...) zł. Koncesjonariusz nie przedstawił rozliczenia wyłącznie dla działalności koncesjonowanej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi. Zatem przyjmuje się, że dochód z działalności koncesjonowanej odpowiada dochodowi osiągniętemu przez Koncesjonariusza w 2014 r. z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. **/k. 105-110 akt adm./**

Powyzszy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane. Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie został ustalony przez Sąd ponadto w oparciu o twierdzenia stron zawarte w pismach procesowych stron, które nie były kwestionowane za wyjątkiem tego, że powódka miała dwóch pełnomocników, zaś decyzja została doręczona jednemu z nich.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie jako bezzasadne.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że powódka jakkolwiek wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji, to zarzuty jak również uzasadnienie odwołania sprowadzały się w zasadzie do zakwestionowania przez powódkę prawidłowości doręczenia decyzji. Zarzut powódki skierowany został na naruszenie przepisów postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 32 k.p.a. strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.

Z kolei w myśl art. 40 § 2 k.p.a. jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Jeżeli ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pisma tylko jednemu pełnomocnikowi. Strona może wskazać takiego pełnomocnika.

Odnosząc się zatem do zarzutu powódki dotyczącego naruszenia przez Prezesa URE przepisów procedury administracyjnej, należy stwierdzić, że ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylenia decyzji w tym postępowaniu, nie ma ono bowiem wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej

sprawie, zasadza się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza bowiem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. W tym miejscu należy stwierdzić, że do powódki należało wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku, a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. W sytuacji, gdy organ stosownych dowodów nie dostarczył i decyzja nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, na odwołującym się nie spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego.

Na podstawie zebranego w ten sposób materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych i dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania wszczynają kontradiktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Gdyby więc nawet uznać, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych np. w zakresie postępowania dowodowego to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, albowiem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06).

W związku z powyższym, zarzuty dotyczące przebiegu postępowania administracyjnego przed Prezesem URE podlegają uwzględnieniu jedynie w takim zakresie, w jakim ich uwzględnienie uniemożliwiłoby pozostawienie jego decyzji w obrocie prawnym, nawet po ewentualnej reformie jej treści. Taka sytuacja może mieć miejsce wyjątkowo, gdy np. decyzja zawiera nie dające się usunąć uchybienia formalne lub, gdy jest przedwczesna z uwagi na niepodjęcie w toku postępowania czynności, których przeprowadzenie przed sądem nie jest możliwe. Reasumując należy stwierdzić, że wskazywane przez powódkę naruszenie przepisów k.p.a. nie uzasadnia uchylenia wydanej decyzji.

Według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych, treść art. 230 k.p.c. stanowi, że gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Za podstawę ustalenia stanu faktycznego Sąd przyjął zatem wzajemnie niekwestionowane twierdzenia stron kierując się zasadą wyrażoną w powyższym przepisie. Stosownie natomiast do treści art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W przedmiotowej sprawie twierdzenia powódki zawarte w odwołaniu są gołosłowne, albowiem w aktach administracyjnych znajduje się dowód doręczenia decyzji pełnomocnikowi powódki M. M. (k. 236 akt adm.). Nie istnieją podstawy prawne do uchylenia decyzji.

Powódka natomiast nie zarzuciła ewentualnych merytorycznych uchybień zaskarżonej decyzji, stąd też należy uznać, że wydana przez Prezesa URE decyzja jest prawidłowa. Jej treść w żadnym z jej punktów nie została przez odwołującą

zakwestionowana, ani w zakresie naruszenia warunków koncesji, ani też w zakresie wymierzonej kary pieniężnej. Powódka w żaden sposób nie zakwestionowała dokonanych ustaleń faktycznych i na ich podstawie dokonanej subsumpcji przepisów prawnych. Sąd uznał zatem, że wydana w sprawie decyzja jest prawidłowa.

Kara pieniężna w wysokości 38.418 zł stanowi w zaokrągleniu (...) % przychodu osiągniętego w roku 2014 z działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi, a zatem kształtuje się w dolnym progu jej maksymalnego wymiaru - tj. 15 % przychodu Koncesjonariusza. Przychód Koncesjonariusza w 2014 r. z prowadzenia działalności gospodarczej ogółem wyniósł (...) zł, a z działalności koncesjonowanej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi - (...) zł. Dochód Koncesjonariusza w 2014 r. z działalności gospodarczej ogółem wyniósł (...) zł. Ponieważ powódka nie przedstawiła rozliczenia wyłącznie dla działalności koncesjonowanej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi przyjęto, że dochód z działalności koncesjonowanej odpowiada dochodowi osiągniętemu przez Koncesjonariusza w 2014 r. z prowadzonej działalności gospodarczej.

W ocenie Sądu, nałożona kara nie powinna spowodować zagrożenia dla działalności Koncesjonariusza z uwagi na wysokość osiągniętych przychodów. W ocenie Sądu wysokość nałożonej kary pieniężnej jest adekwatna zarówno do stopnia szkodliwości czynu (przy uwzględnieniu faktu wprowadzenia do obrotu paliwa - oleju napędowego, o parametrach niezgodnych z obowiązującymi przepisami jak i prowadzenie działalności na stacji paliw niezgodnie z przedmiotem i zakresem udzielonej koncesji), stopnia zawinienia powódki (nie dochowania wymaganych od podmiotu profesjonalnego aktów staranności) oraz jej możliwości finansowych i dotychczasowego zachowania (niekaralności za podobne czyny). Na wysokość kary, tj. na jej podwyższenie miało wpływ zachowanie powódki w trakcie trwania postępowania administracyjnego, które przejawiało się kilkukrotnym brakiem reakcji ze strony przedsiębiorcy na wezwania organu regulacyjnego.

Z tych powyższych względów, stwierdzając brak podstaw do uwzględnienia odwołania, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne Prezesowi URE, jako wygrywającemu przedmiotowy spór, złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 1.440 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w zw. z § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Bogdan Gierzyński